

ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ, ਜੇ.

ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

Crl.ANo. 1497/2005 ਦਾ ਐਸ.ਬੀ

4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2008

ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ, 1988 - ਐਸ. 13(ਈ)- ਆਮਦਨ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਬਤ ਹੋਈ—ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਰੋਤਾਂ/ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਦਾ ਬੋਝ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ 13(ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 8 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਵਿੱਤੀ ਸਰੋਤ/ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਸਰੋਤਾਂ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 15)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਘਰੇਲੂ ਦੋਸ਼ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 13(e) ibid ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ।

(ਪਰਾ 16)

ਜੀ ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਤਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ।

ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਅਪੀਲ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 11 ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ/ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰੇ 5,000 ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ,

ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 13(ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣ ਲਈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ)।

(2) ਇਸਤਰਾਸਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਏ ਕਿ 6 ਦਸੰਬਰ 2000 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਦਿਓਲ, ਆਈ.ਪੀ.ਐਸ., ਤਤਕਾਲੀ ਐਸ.ਪੀ., ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ, ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸੂਤਰਾਂ ਤੋਂ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਕਿ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਪੰਚਾਇਤ ਸਕੱਤਰ ਮੰਡਿਆਲਾ, ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਦੇ ਏ. ਮਹਿਤਪੁਰ ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜੀਨਾਮਾ ਲੈ ਕੇ ਦੌਲਤ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ 1991 ਤੋਂ 31 ਦਸੰਬਰ 1998 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਸਨ। 16,83,062, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਸੀ। 6,86,176 ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਰੁ. 9,96,086 ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾਦਾਰ ਵਜੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾਦਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪਲਾਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਰੂਤੀ ਕਾਰ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋ ਮਕਾਨ ਵੀ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਇਸ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੁਕਾ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(3) ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

(4) ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਘਰੇਲੂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1, ਲੇਖਾ ਅਫਸਰ, ਟੈਲੀਕਾਮ ਵਿਭਾਗ, ਜਲੰਧਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਸੁਜੀਤ ਰਾਮ, ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਲਰਕ, ਐਸ.ਡੀ.ਐਮ. ਨਕੋਦਰ ਦੇ ਦਫਤਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3 ਭਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4 ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜੂਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ, ਸ਼ਾਹਕੋਟ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5 ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਰੁੜਕਾ ਕਲਾਂ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-6 ਬ੍ਰਿਜਮੋਹਨ ਸਹਿਗਲ, ਸ. ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ, ਤਹਿਸੀਲ ਦਫਤਰ, ਨਕੋਦਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7 ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ, ਕਲਰਕ, ਦਫਤਰ ਐਸ.ਪੀ. ਵਿਜੀਲੈਂਸ, ਜਲੰਧਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-8 ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-9 ਹੇਮੇਕ ਸਿੰਘ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ, ਜਲੰਧਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-10 ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਬੀਜ ਪਰਖ ਅਫਸਰ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-11 ਨਵਲ ਚੰਦਰ ਭੱਲਾ, ਮੈਨੇਜਰ, ਦ ਨਕੋਦਰ ਹਿੰਦੂ ਅਰਬਨ ਕੋਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ, ਨਕੋਦਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-12 ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-13 ਰਾਮ ਆਸਰਾ, ਲੇਖਾਕਾਰ, ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਦਫਤਰ, ਬਲਾਕ ਨਕੋਦਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-14 ਕੁਲਬੀਰ। ਸਿੰਘ, ਐਸ.ਡੀ.ਓ ਰੁਰਲ ਵਰਕਸ, ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨ, ਕਪੂਰਥਲਾ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-15 ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ,; ਸਹਾਇਕ ਮੈਨੇਜਰ, ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ, ਗੁਰਾਇਆ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-16 ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-17 ਹਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਡੀ.ਡੀ.ਪੀ.ਓ. ਦਫਤਰ, ਰੁੜਕਾ ਕਲਾਂ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-18 ਵਿਕਰਮ ਨਈਅਰ, ਮਾਲ ਲੇਖਾਕਾਰ, ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ ਖੇਤਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-19 ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ, ਸਾਬਕਾ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਨੇਜਰ, ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ, ਨਕੋਦਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-20 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਦਿਓਲ,

ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ. ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕੀਤੇ।

(5) ਜਦੋਂ ਕੋਡ ਜਾਂ ਸੀ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸਤਰਾਸਾ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਗੁਨਾਹ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਬੇਨਤੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ:-

ਐੱਸ

“ਮੈਂ ਬੇਕਸੂਰ ਹਾਂ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਹੀ ਸਿਲਾਈ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। 4,000 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਮੇਰਾ ਵੱਡਾ ਲੜਕਾ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੋਟਰ ਮਕੈਨਿਕ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਧੀ ਕੰਪਿਊਟਰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਕਮਾ ਰਹੇ ਸਨ। 1994 ਤੋਂ ਹਰ ਮਹੀਨੇ 4,000 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਘਰ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਵੀ ਇਸਤਰੀ ਧਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਘਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਗਹਿਣੇ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਘਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ 'ਤੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ। ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਲਾਗਤ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਸੀ। 150 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ.

ਮੈਂ ਦੋ ਪਲਾਟ ਵੀ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ। 15,000 ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ। 1,23,000 ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਤੋਂ 2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ। ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਤੋਂ 20,000 ਰੁਪਏ ਲਏ ਸਨ। ਰਾਜੇਵਾਲ।

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਮੇਰਾ ਜੀਜਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਿਛਲੇ 20 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਫਰਨੀਚਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਪਲਾਟ ਖੁਦ ਖਰੀਦਿਆ ਅਤੇ ਪਲਾਟ ਵਜੋਂ ਹੀ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੱਚਾ ਕਮਰਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਪਲਾਟ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਬਣਵਾਇਆ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਗਭਗ 2-1/2 ਕਿੱਲੋ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਰੋਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਸ 'ਤੇ ਗੌਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(6) ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਡੀਡਬਲਯੂ-1, ਡੀਡਬਲਯੂ-2 ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਟੈਂਡਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

(7) ਮੈਂ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

(8) ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ: ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 1000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਗਏ ਮਕਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 4 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1,60,000 ਰੁਪਏ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1998 ਨੂੰ 1,50,000 ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 1994 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 5,14,228 ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਕਮਾਂ ਖਰਚੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਲਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਤਾਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਢੁੱਕਵੀਂ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਬਿਜਲੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਜੀਜਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। . ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਐਸ.ਡੀ.ਓ., ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-14 ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਕਾਨਾਂ ਸਬੰਧੀ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ। ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਰੂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਕਾਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਲਗਭਗ 5000 ਰੁਪਏ ਸੀ। 150 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ. ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਕੇ ਐਮ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰੈੱਡੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਜੀਜਾ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ

(9) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ੍ਰੀ ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਨੇ ਬਾਰ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੁਲਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਐਸ.ਡੀ.ਓ., ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-14 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਚੈੱਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਛੇਕ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਗਲਣਾ ਔਖਾ ਹੈ।

(10) ਇਹ ਕੇਵਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(e) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (a) ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਹੈ; (ਬੀ) ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਪਾਏ ਗਏ ਆਰਥਿਕ ਸਰੋਤਾਂ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਹੱਦ; (c) ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਰੋਤ ਕੀ ਸਨ ਜੋ ਇਸਤਰਾਸਾ ਧਿਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ; (d) ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਿੱਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਪਾਏ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਸਰੋਤ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ।

(11) ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਮੱਗਰੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਜੁਰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਅਜਿਹੇ ਸਰੋਤਾਂ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹੀਏ ਤਾਂ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦਾ ਬੋਝ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਨੰ: 381, ਮੁਹੱਲਾ ਆਦਰਸ਼ ਨਗਰ, ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਬਣਿਆ ਪਹਿਲਾ ਮਕਾਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ (ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਬਣੇ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਮਕਾਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ | ਕੁਲਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਐਸ.ਡੀ.ਓ., ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-14 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾ ਘਰ ਚੁੱਕਦਾ ਹਾਂ।

(12) ਐਪ ਥੈਰੇਪਲੈਟ ਨੇ ਈਰੈਕੋਰਡ ਐਕਸਐਚ 'ਤੇ ਪੁਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਡੀ.ਏ., 1 ਜਨਵਰੀ, 1999 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਚਲਾਈਆਂ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। 1,60,000 ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮਕਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਜਾ - ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਜੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ? ਵਿਕਰਮ ਨਈਅਰ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ, ਪੀਡਬਲਯੂ-18 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਘਰ ਦਾ ਬਿਜਲੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਹੈ। ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਕਨੂੰਨੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਮੈਂ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਕਰਵਾ

ਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰਾ ਜੀਜਾ ਹੈ।” ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਲਾਟ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਕਰਵਾਉਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਡੀਡਬਲਯੂ-2 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਮੈਂ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1991 ਨੂੰ 7-1/4 ਮਾਰੀਆ ਪਲਾਟ ਖਰੀਦਿਆ ਅਤੇ 1999 ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਪਲਾਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਉਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।" ਉਸ ਨੇ ਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੱਸੇ ਗਏ ਪਲਾਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਾਰੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਕਤ ਪਲਾਟ ਲਈ ਬਿਜਲੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿੱਥੋਂ ਸੀ। ਕੁਲਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਐਸ.ਡੀ.ਓ., ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-14 ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਮੈਂ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਮਕਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਸਾਲ 1994 ਸੀ। ਮੈਂ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਦਰਾਂ 1970 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਸਾਲ 1999 ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1994 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਘਰ ਦੀ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਘਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ ਸੀ। 4,01, 086।” ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸਹੀ ਫੋਟੋਸਟੈਟ ਕਾਪੀ Exh ਹੈ। ਪੀ.ਆਰ. ਇਸ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਵੈ-ਸਿੱਧ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 1994 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਘਟਾਓ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਦਰਾਂ 1970 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (sic) ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ 1992 ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਸੀ। 150 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਫੁੱਟ, ਪਰ ਉਸਨੇ 1994 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਘਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(13) ਇਹ 1 ਵਿੱਚ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਮੈਂ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੇਲ ਡੀਡਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਮਕਾਨ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਜੀਜਾ ਹੈ ਪਰ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਉਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਆਮਦਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ।” ਹੁਣ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਡੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਕਿਸੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਡੀਡਬਲਯੂ-2 ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਮਦਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰੋਤ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਚੁੱਪ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨਕ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ (ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ) ਪਿਛਲੇ 20 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਫਰਨੀਚਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਿਛਲੇ 20 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਫਰਨੀਚਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ

ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਚੁੱਪੀ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਅਨੁਮਾਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੱਢੀ ਗਈ ਜਿਰ੍ਹਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਪਲਾਟ ਖਰੀਦਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਇਸ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਆਖਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ। ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਮਾਲਕੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਸਰ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਪਲਾਟ ਦੀ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿੱਥੋਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਪਲਾਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਉਸਾਰੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਪੱਖ ਤੋਂ ਉਹ ਕੁਲਵੀਰ ਸਿੰਘ (ਸਿੱਖ) ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਲਵੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁਛਗਿੱਛ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 381, ਮੁਹੱਲਾ ਆਦਰਸ਼ ਨਗਰ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਲਾਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਉਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਨੰ. 381 ਨੂੰ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਕਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਕਾਨ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਜਾ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਰ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ ਪੁੱਤਰ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜਿੱਤਣ ਕਾਰਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਉਦੋਂ ਸੱਚ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਆਇਆ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਕੁਦਰਤੀ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਿਪਲੋਮੈਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਡੀਡਬਲਯੂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਜੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰ (ਕਾਰ ਨੰ. ਪੀ.ਬੀ.-33-5156 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ) ਉਸ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੁਜੀਤ ਰਾਮ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2, ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਲਰਕ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰ 11 ਜੂਨ 1996 ਨੂੰ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਨਿਊ ਆਦਰਸ਼ ਨਗਰ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-16 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ 30 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਮਈ 1996 ਨੂੰ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰੁਪਏ ਐਡਵਾਂਸ ਲਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ 1,50,000 ਕਾਰ ਦਾ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਬੀ.-33-5156 ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰੁਪਏ 31 ਮਾਰਚ, 1998 ਤੱਕ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ 1,50,000 ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਐਡਵਾਂਸਮੈਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫਾਈਲ Exh ਹੈ। ਦਸ ਪੱਤੀਆਂ ਵਾਲਾ PX। ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਟੈਕਸੀ ਡਰਾਈਵਰ ਹੈ। ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਕਾਰ ਲੋਨ ਲੈ ਕੇ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵੀ ਭਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਖਰਚ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

ਆਮਦਨ: ..

ਆਮਦਨੀ

(ਰੁ.)

ਰਕਮ ਦੀ ਸ਼ੁ. ਆਈਟਮ

ਨੰ.

1	ਚੈਕ ਪੀਰੀਅਡ ਦੌਰਾਨ ਤਨਖਾਹ	.. 2,75,904.00
	ਚੈਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ	2 ਬਕਾਏ .. 9,051.00

ਸ੍ਰ. ਨੰ.	ਆਮਦਨ ਦੀ ਆਈਟਮ	ਰਕਮ (ਰੁਪਏ)
3	ਚੈਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬੋਨਸ	1.209.00
4	ਚੈਕ ਪੀਰੀਅਡ ਦੌਰਾਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਆਮਦਨ	1,12,648.00
5	ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨਕੋਦਰ ਹਿੰਦੂ ਕੋ-ਅਪ ਤੋਂ ਲਿਆ ਕਰਜ਼ਾ। ਬੈਂਕ, ਨਕੋਦਰ ਦੀ ਚੈਕਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਐੱਸ	25.000.00
6	ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਰੁੜਕਾ ਤੋਂ ਲਿਆ ਕਰਜ਼ਾ	75.000.00
7	ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨਕੋਦਰ ਤੋਂ ਲਿਆ ਕਰਜ਼ਾ	60.000.00
8	ਸਮਰਾ ਲੀਜ਼ਿੰਗ ਲਿਮਟਿਡ ਤੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਿਆ ਕਰਜ਼ਾ	1,25,000.00
9	ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਪਟਿਆਲਾ, ਨਕੋਦਰ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਏ/ਸੀ ਨੰਬਰ 2107 ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਖੋਲਿਆ।	526.00
10	ਚੈਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ A/c ਨੰਬਰ 2107 ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ	੧.੪੬੭.੦
11	ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਧੀ ਕਮਲਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਪਟਿਆਲਾ, ਨਕੋਦਰ ਵਿੱਚ ਚੈਕ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਏ/ਸੀ ਨੰਬਰ 3107 ਦਾ ਵਿਆਜ।	4.00

12 327.00

ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ, ਨਕੋਦਰ ਵਿੱਚ ਖਾਤਾ ਨੰਬਰ 13231,
ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਧੀ ਕਮਲਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ
ਚੈੱਕ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ।

ਕੁੱਲ: ਰੁਪਏ 6,86,136.00

ਖਰਚਾ:

ਸ੍ਰ. ਨੰ.	ਖਰਚੇ ਦੀ ਰਕਮ	(ਰੁਪਏ)
1	ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ 3/4 ਹਿੱਸਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਚੈੱਕ ਪੀਰੀਅਡ ਦੌਰਾਨ 2,75,904	.. 2,06,928.00
2	ਰਕਮ ਹਿੰਦੂ ਕੋ-ਅਪ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਬੈਂਕ	.. 28,408.00
3	ਸਮਰਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਲੀਜ਼ਿੰਗ ਲਿਮਟਿਡ ਜਲੰਧਰ	.. 1,60,000.00
4	ਰਕਮ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਭਾਵ $60,000 + 7,500 + 601.50 = 68,101.50$ 29 ਨਵੰਬਰ 1991 ਨੂੰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨਕੋਦਰ ਵਿਖੇ ਦਸ ਮਰਲੇ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਖਰੀਦ ਸਬੰਧੀ	.. 34,050.00
5	34,051.50 ਦੀ ਖਰੀਦ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ $30,000 + 3,750 + 301.50 = 34,051.50$ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਨਕੋਦਰ ਵਿਖੇ 5 ਨੰਬਰ ਦਾ ਪਲਾਟ	
6	ਖਾਤਾ ਨੰਬਰ 2107 ਦਾ ਬੰਦ ਬਕਾਇਆ .. ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ, ਨਕੋਦਰ	566.25 ' ਤੇ

7	ਅਕਾਊਂਟ ਨੰਬਰ 13231 ਦਾ ਬੰਦ ਬਕਾਇਆ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ, ਨਕੋਦਰ ਵਿਖੇ	..	291.00
8	ਖਾਤਾ ਨੰਬਰ 3107 ਦਾ ਬੰਦ ਬਕਾਇਆ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ, ਨਕੋਦਰ ਵਿਖੇ	..	304.00
9	7,96,378.00 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਘਰ ਬਾਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁਲਜ਼ਮ ਆਦਰਸ਼ ਨਗਰ, ਨਕੋਦਰ		
10	ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਨਕੋਦਰ ਵਿਖੇ ਬਣਾਏ ਮਕਾਨ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 21,000.00 ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ 11 ਰਕਮ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਜਾਜ ਚੇਤਕ ਸਕੂਟਰ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਬੀ.-33-9169	..	4,01,086.00
	ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ 12 ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ.. ਮਾਰੂਤੀ ਕਾਰ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਬੀ.-33-5156		40,000.00
	ਕੁੱਲ:		ਰੁਪਏ 17,23,063.50

(14) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਕਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਆਈਟਮ ਨੰ. 8 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੇਰੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਡੀਡਬਲਯੂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ “ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਕਮਲਜੀਤ ਕੌਰ ਇੱਕ ਕੰਪਿਊਟਰ ਸੈਟਰ ਚਲਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨੀ ਰੁਪਏ ਸੀ। 5,000 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ 1-1/2 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਸਿਲਾਈ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਹੈ। 3,500 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ। 15,000 ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁੱਕਿਆ। ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਤੋਂ 2,00,000। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਿੰਡ ਰਾਜੇਵਾਲ ਵਿੱਚ 2-1/2 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਸਾਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ ਹੋਈ। 1993 ਤੋਂ 1998 ਤੱਕ 2,10,000। “ਕੰਪਿਊਟਰ ਸੈਟਰ ਦਾ ਨਾਮ ਪਰਲ ਕੰਪਿਊਟਰ ਸੈਟਰ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸ ਕੰਪਿਊਟਰ ਸੈਟਰ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਕਥਿਤ ਕੰਪਿਊਟਰ ਸੈਟਰ ਚਲਾ ਰਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖ ਰਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਜਦਕਿ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੰਪਿਊਟਰ ਸੈਟਰ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਲਜੀਤ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਿਊਟਰ ਸੈਟਰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿਚ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ

ਗਈ, ਇਸ ਸੰਸਕਰਣ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਟੀਮਸਟੈਸ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨੀ ਰੁਪਏ ਹੈ। 3,500 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ, ਅਜਿਹੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੈ। ਅਮੀਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4 ਨੇ ਤਨਖਾਹ ਬਿਆਨ, ਐਕਸ.ਐਚ. ਪੀ.ਐਕਸ., ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5 ਨੇ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 1 ਫਰਵਰੀ 1992 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਐਡਵਾਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਊਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਲੋਨ ਵਜੋਂ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ 75,000 ਰੁਪਏ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਚੈਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਸੀ. 6,86,136, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਖਰਚਾ ਸੀ. 17,23,063.50 ਖਰਚੇ ਦੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 12 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ 40,000 ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਖਰਚ ਵਿੱਚ 9,96,927.50. ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਕਾਨਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਲਈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਵਿੱਤੀ ਸਰੋਤ/ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਸਰੋਤਾਂ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(16) ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘਰੇਲੂ ਦੋਸ਼ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 13(e) ibid ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਜੁਰਮ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2000 ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਹੈਵਰਟ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, "ਇਹ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਮੂਲ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(17) ਇਸ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ